

Dubský

Vydává Úřad městyse Dub nad Moravou

3/2008

zpravodaj

Vážení spoluobčané,
na začátku školního roku 2008-9 Vás srdečně zdravím a vítám většinu z dovolených a prázdnin. Věřím, že jste si odpočinuli a máte mnoho pěkných zážitků. Můžeme se tak radostně vrátit do každodenní práce.

Pokud se týká plánovaných akcí, provedla se další etapa dlažby chodníků na hřbitově včetně další opravy hřbitovní zdi. Pracuje se na zpevňování a provedení příjezdových místních komunikací. V průběhu října je přislíbena oprava krajské komunikace přes obce, která byla v rámci stavby poškozena. Zastupitelé prosadili, že kraj uhradí v rámci stavby jako vyvolanou investici opravu autobusových zastávek v Bolelouci a Tučapech, kte-

rou zajistí městys do konce 11/08. Na posledním kontrolním dnu dodavatel potvrdil dodržení termínu dokončení opravy komunikace II/455.

Při zahájení školního roku někteří rodiče ohodnotili, jak moderní vzduchotechniku ve školní kuchyni, tak pěkně upravené prostory v budově mateřské školky, které jsou nyní srovnatelné s podobným zařízením ve městě. V současné době se provádí nutné udržovací práce na budově bývalé školky v Bolelouci. Do konce listopadu bude dokončena oprava zvoničky v Tučapech.

Z dále plánovaných akcí je prioritní zpracování projektu na rekonstrukci vodovodního řádu. Předpokládané náklady činí 60mil. Kč. Žádost má být podána na začátku roku 2009. V tomto termínu bude rovněž znovu podána žádost o dotaci na opravu budovy ZŠ. Před dokončením je projekt nástavby budovy úřadu městyse a požární

zbrojnice. Dále se zpracovává projekt rekonstrukce a vybudování chodníku od Boleloucké zastávky na rozcestí do Dubu. Je rozdělen do tří etap. Nejdříve však je nutné provést rekonstrukci vodovodních řádů a pak opravy komunikací a chodníků.

Milovníci umění měli možnost shlédnout výstavu prací umělců z Opavy PLENÉR 2008, ve dnech 27. a 28. září ve Velkém Týnci. Vystavena byla dokončená díla, která jste mohli zhlédnout 3. srpna na vernisáži v Dubě. Celá akce byla v rámci mikroregionu velice kladně hodnocena. Na výstavě bylo možné některé práce zakoupit. Velmi hodnotné bylo setkání 24. září 2008 v 19hod v našem kostele, kdy v rámci Festivalu duchovní hudby 2008 vystoupil mužský sbor BOLSCHOI DON KOSAKEN.

Přeji nám všem pohodové, krásné přírodou probarvené podzimní dny.

Vítězslav Křesina – starosta obce

23 prvňáčků zasedlo do lavic v dubské škole. Foto F. Mrázek

Společenská kronika

za období od 01. 04. 2008 - do 31. 08. 2008

Do svazku obce Dub nad Moravou byli zapsáni:

Kurucz Tibor	Dub nad Moravou
Beran Michal	Dub nad Moravou
Procházková Eliška	Dub nad Moravou
Komárek Josef	Dub nad Moravou
Ohem Nikolas	Dub nad Moravou
Skřipský Michal	Tučapy

Přejeme hodně zdraví, mnoho radosti a štěstí při výchově nejmenšího potomka.

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se dožili významného životního jubilea a oslaví 80 a více roků

80 let	- Šnajdr Václav	z Dubu nad Moravou
	- Josef Juga	z Tučap
	- Zedníková Marie	z Dubu nad Moravou
	- Suchánková Blanka	z Dubu nad Moravou
	- Richterová Božena	z Bolelouce
81 let	- Urbanová Jarmila	z Bolelouce
	- Kutáček Břetislav	z Dubu nad Moravou
	- Doleželová Anna	z Dubu nad Moravou
82 let	- Zatloukalová Anna	z Dubu nad Moravou
	- Pospíšilová Blažena	z Tučap
	- Čechová Milada	z Dubu nad Moravou
83 let	- Bartošková Jiřina	z Dubu nad Moravou
	- Ing. Štancl Mojmír	z Dubu nad Moravou
	- Soušek Ladislav	z Bolelouce
84 let	- Kroupa Jaroslav †	z Dubu nad Moravou
	- Doleželová Božena	z Dubu nad Moravou
	- Hradilová Marie	z Bolelouce
85 let	- Petřík František	z Dubu nad Moravou
86 let	- Jiříčková Marie	z Bolelouce
87 let	- Ježek Jan	z Dubu nad Moravou
89 let	- Procházková Ludmila	z Dubu nad Moravou
92 let	- Sedláčková Anna	z Bolelouce

Přejeme hodně zdraví do dalších let.

Rozloučili jsme se se spoluobčany:

Filípková Libuše	Dub nad Moravou
Procházka Jiří	Dub nad Moravou
Volf Leon	Dub nad Moravou
Rokytová Františka	Dub nad Moravou
Kroupa Jaroslav	Dub nad Moravou
Struhárová Emílie	Bolelouc
Přecechtěl František	Bolelouc
Chytilová Helena	Bolelouc
Pospíšilová Miloslava	Tučapy
Novotná Božena	Tučapy
Dzurjaniková Marie	Tučapy

UPOZORNĚNÍ OBČANŮM

Velkoobjemový a nebezpečný odpad v Dubě nad Moravou, Tučapech a v Bolelouci proběhne 8.11.2008

Z redakční rady

Léto přešlo v podzim letos velmi rychle. Téměř žádné babí léto – už musíme přitopit a letní svrsky, které ještě snad čekaly, že je vytáhnou hřejivé paprsky podzimního slunce, zůstanou ve skříní už asi do příštího jara. Vlaštovky také nenápadně opustily své letní příbytky a zanedlouho budou brázdit zimní oblohu jejich větší černé krákařící kolegyně. Teď je však ještě tu a tam vidět pestrobarevné dráčky, kterým mávají dítká a do vzduchu mnohdy pomáhají jejich tatínkové a kteří k podzimu odjakživa patří.

Téměř všechny dnešní příspěvky voní ještě létem, dálkami, modrou oblohou a dobrodružstvím.

Nejen 23 prvňáčků, ale i žáci vyšších ročníků se do dubské školy tentokrát snad těšily více než jindy. Věděli, že si po prvním „úporném“ týdnu ve školičce ještě oddechnou a vydovádí na pouti, která byla plná atrakcí i pro ty odvážnější a každý si mohl přijít na své. A jak píše starosta obce ve svém úvodníku, nezapomnělo se ani na ty nejmenší v mateřské školce a další úpravy ve školní kuchyni. Zmiňuje se však i o dalších investicích a o tom, co nás trápí asi nejvíce a to jsou komunikace všeho druhu. Ať už se jedná o chodníky, cyklostezky nebo silnice. Všichni se už těšíme na otevření rekonstruovaného úseku silnice II/435 na Olomouc, ale zároveň se více přibližuje vidina těžby písku v katastru obce Věrovany a její přeprava přes naši obec. V těchto dnech byl vydán posudek k pískovně – tedy celý název zní:

POSUDEK na dokumentaci a hodnocení vlivů na životní prostředí podle zákona č.100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Více nás s děním okolo pískovny seznámí ve svém článku Ing. Urbanová. V každém případě doporučuji každému se s tímto posudkem seznámit. Odkaz najdete na oficiálních i neoficiálních internetových stránkách městyse /www.mestysdub.cz /. Dokument je poměrně rozsáhlý a přestože je

v mnoha případech předložená dokumentace k posudku neúplná nebo nedostatečná, stanovisko posudkářky RNDr. Koppové je kladné.

Vůbec jsem neměl při pročítání některých pasáží posudku dojem, že sedím nad mnohastránkovým odborným dokumentem, který může na dlouhou dobu a nevratně zasáhnout do života nejen naší obce, ale i obcí okolních.

Jak si jinak vysvětlit například zdůvodnění, že je třeba těžít: neboť intenzivně obhospodařovaná zemědělská půda v místě záměru se rovná téměř „mrtvému“ segmentu krajiny...vlivem používání hnojiv, pesticidů a každoročním oráním, atd. /str.36/

Zajímavě rovněž zní i argumentace v tomto duchu: Provoz přes Dub již stejně překračuje limity dané hygienickými normami, takže další zvýšení obec už nezachrání.../ str.39/. A pokud bylo v posudku poukazováno na znehodnocení cen nemovitostí v okolí silnice – jak tvrdí Dr.Koppová / str.39 /– je to diskutabilní, neboť jsou možné kompenzace a uvádí např. výměnu oken. No nevím nevím, jestli bude zájem o nemovitost, kde se pod okny budou 30let prohánět těžká vozidla, kde budou praskat stěny a drnčet nádoby. A asi to příliš nenapraví ani zmíněná výměna oken – nehledě na to, že mnozí již okna vyměněná mají.

K zamyšlení je rovněž skutečnost, že vlivy na ovzduší a klima bylo hodnoceno z měření 20km vzdálené stanice v Prostějově jako zanedbatelné !!! / str.40 /.

Radost musela mít i občanka Citová Ing. H.B. která poukazuje na to, že je slyšitelný i hluk těžby z Tovačova – tedy provoz pískovny Věrovany bude mnohem patrnější. Lidově řečeno: nemá si co stěžovat, neboť jiné obce budou k

pískovně blíže a nestěžují si

A když už jsem to vzal na tu humornější notu: / str.37 /...Myslivci s těžbou nesouhlasí a poukazují na skutečnost, že v dané lokalitě žije chráněná křepelka a koropev polní. Jak uvádí Dr. Koppová, bylo pozorováno, že na území /106ha/ hnízdí 3 páry křepelky a dva páry koroptve. Následuje půlstránkové zdůvodnění, jak je toto území zcela nevhodné pro hnízdění těchto ptáků a proto bude pro ně lepší jezero. Nakonec křepelkám mohou narůst plovací blány a myslivci vymění brokovnice a kulovnice za rybářské pruty. Prostě dle Dr. Koppové v podstatě neexistuje jediný důvod, proč netěžít a měli bychom se všichni těšit na pískovnu a na její obrovský přínos ☒

Jako velmi závažnou skutečnost ale hodnotím fakt, že RNDr. Koppová vyjadřuje ve svém nezávislém posudku hlavní myšlenku, že je třeba začít urychleně s těžbou a následně pak se budou řešit případné problémy a stížnosti. /několikrát se o tom v dokumentu zmiňuje /. Víme všichni, jak promptně jsou v naší společnosti řešeny stížnosti a pokud už jednou těžká auta budou jezdit, nic je 30 let nezastaví.

V každém případě ještě není nic ztraceno. Více se dočtete ve zmíněném příspěvku Ing.Urbanové.

A teď ještě v rychlosti k dalším článkům:

Opět se nám po čase ozvala naše stálá dopisovatelka paní Šnajdrová a přispěla svými hezkými články o historii parčíku vedle kostela a o Dni Země.

Rovněž za stálou dopisovatelku lze

považovat paní Pospíšilovou, která nás svými vzpomínkami zavede na dubské náměstíčko minulého století. Upřímně se obdivuji její paměti – při čtení příspěvku – Co všechno odnesl čas - jsem měl dojem, jako by to všechno bylo včera....

Trochou poezie do dnešního čísla přispěl p. Střelák z Charvát, ale citově spojen se i s naší obcí.

Základní i mateřská škola zaslaly své hodnotné příspěvky. Ještě mnohem více se ale můžete dovědět na internetových stránkách a uvedených odkazech. Velmi doporučuji dobře zpracovaný blog.

Další zajímavé čtení nejen z prázdnin nám doručil klub seniorů, skauti, hasiči, sportovci. Právě s těmito složkami počítáme při druhém ročníku předvá-

nočního víkendu, spojeného s výstavou seniorů, dílnami ZŠ a MŠ, prodejem vánočních předmětů, vepřovými hody a dalšími akcemi.

Přeji Vám jen dobré a děkuji všem, kdož se na vydání tohoto čísla zpravodaje podíleli.

F. Mrázek
Předseda rady

Vážení spoluobčané,

při čtení následujících řádků si dovolím soustředit vaši pozornost k závažnému tématu nadcházejícího období – to jest řízení k předpokládanému záměru - „**Pískovna Věrovany**“.

Vím, že vám, občanům, je známa posloupnost dění a výčet aktivit v letech 2006-2008, přesto jen ve stručnosti pár věcných faktů ze záměru zřízení pískovny.

Oznamovatel záměru	firma František Jampílek, Na Pruhu 335, Lázně Toušeň
Umístění záměru	katastrální území Věrovany, lokalita Průpich, Podíly
Dotčená plocha	106,09 ha
Roční těžba	350.000 tun
Hloubka těžby	9 m
Zahájení těžby	r. 2008
Průjezd nákl. aut	140 průjezdů denně – tahače a návěsy o užitečné přepravní hmotnosti 28-32 tun,

doprava stměrována Dubem n./Mor. /50%/, Brodkem u Př. /50%/

Dokument k záměru zřízení pískovny byl zpracován v červenci 2007 ing. P.Žídkovou

/autorizovanou osobou ve smyslu zákona/. Posuzovatelka konstatovala, že dokumentace o hodnocení vlivů na životní prostředí splňuje požadavky stanovené dle zákona č. 100/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Tuto dokumentaci obdržel v srpnu 2007 KUOK OŽPZ /Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství/ a ještě tentýž měsíc ji rozeslal dotčeným územním samosprávným celkům / obcím/ a dotčeným správním úřadům ke zveřejnění. K uvedené dokumentaci bylo zpětně zasláno na KUOK OŽPZ celkem 15 vyjádření. Za Městys Dub n./Mor. bylo vyjádřeno nesouhlasné stanovisko s důrazem na nevratný trvalý zábor orné půdy, zejména mnohočetný průjezd nákladních vozidel hlavním tahem obce- hlučnost, prašnost, zhoršení ovzduší, ohrožení zdrojů pitné vody, vibrace nemovitostí, narušení stavu komunikací. Stanovisko bylo dále doplněno vyjádřením Centra dopravního výzkumu a peticí občanů Dubu n./M. Vyjádření Zemědělského družstva Dub n./Mor. bylo také negativní, s důrazem na snižování výměry orné půdy, rovněž podpořeno peticí členů a zaměstnanců ZD. Obdobně negativní stanovisko bylo zasláno Obcí Citov a Obcí Brodek u Přerova a dalšími subjekty.

V dalším řízení proběhlo výběrové řízení k výběru tzv. posudkáře – osoba s autorizací dle §19 zák.č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů vypsané KUOK OŽPZ, dne 20.2.2008 byla požádána výše uvedeným úřadem o zpracování posudku RNDr. Hana Koppová.

Dne 19. 9. 2008 jsem obdržela pro občanské sdružení Blok „o. s.“ v písemné formě

„Posudek na dokumentaci o hodnocení vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů „Pískovna Věrovany“, - materiál rozesílaný všem účastníkům řízení KUOK OŽPZ. Jedná se o velmi obsáhlý a odborný posudek, není možné z něj do tohoto článku uvést vše, co považuji za věcné a důležité. Materiál je k dispozici v písemné formě na Úřadu městyse Dubu n./Mor., dále na stránkách Krajského úřadu Olomouckého kraje www.kr-olomoucky.cz – Životní prostředí a zemědělství – Posuzování stavu EIA-SEA - Přehled akcí EIA (IS EIA), dále na www.mestysdub.cz

Nutné je na tomto místě uvést stanovisko příslušného úřadu - viz citace str. 50 zmíněného posudku:

„Na základě oznámení o záměru, dokumentace, posudku a k nim zaslaných vyjádření o výsledků veřejného pro-

Vozidlo DAF pro přepravu písku

jednání vydává Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství jako příslušný úřad dle §10z č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů /zákon o posuzování vlivů na životní prostředí/, ve znění pozdějších předpisů, **z hlediska přijatelnosti vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví**

souhlasné stanovisko

k záměru

„Pískovna Věrovany“

s tím, že níže uvedené podmínky stanoviska budou respektovány a zahrnuty jako součást podmínek v návazných správních řízeních, pokud nebudou do té doby splněny“.

Následuje výčet podmínek souhlasného stanoviska pro fázi přípravy, výstavby a ukončení provozu.

A nyní se přímo nabízí otázka, **co bude dál, jaký bude další postup....**

-V případě kladného posudku EIA- /tato situace právě nastala/ přijalo zastupitelstvo Obce Věrovany na 7.zasedání zastupitelstva dne 20.11.2007 v usnesení pod bodem C/

.... zastupitelstvo schvaluje referendum k záměru těžby štěrkopísku na k.ú. Věrovany.

- k zpracovanému posudku ing. Koppové budou do 30 dnů zaslána vyjádření účastníků řízení na KUOK OŽPZ – vyjádření musí být odborně fundovaná, věcná s jasnými argumenty, což předpokládá zadání zpracování odborných analýz

- VEŘEJNĚ PROJEDNÁVÁNÍ POSUDKU A DOKUMENTACE - svolá Kraj.úřad Ol. kraje

s pořízením písemného záznamu a audio záznamu, právě při tomto projednávání je nutný aktivní přístup, vás občanů - vaše účast, vaše vyjádření.

- vydání závěrečného stanoviska Krajským úřadem Olomouckého kraje

V dokumentaci jsou jako nejvýznamnější vlivy označeny:

- **záběr kvalitní zemědělské půdy**, zařazené převážně do II. třídy ochrany – zábor

106,09 ha, což je trvalý a již nevratný zásah do krajiny a přírody

- **z hlediska vlivů na obyvatelstvo vlivy způsobené přepravou**

K tomuto bodu ještě doplnění – Krajský úřad Olomouckého kraje letos zadal vypracování studie, týkající se hlukové zátěže na obyvatelstvo Olomouckého kraje. Hlučnost překračuje zákonné limity ve 199 obcích z celkového počtu 216 obcí kraje. Do studie máte možnost nahlédnout na odboru dopravy krajského úřadu, informaci o hlukové zátěži přímo Vašeho domu - bydliště je možno získat prostřednictvím elektronické pošty - je nutné zadání parcelního čísla pozemku s názvem katastrálního území na e-mailovou adresu: posta@kr-olomoucky.cz

Na základě písemného podnětu na Krajskou hygienickou stanici v Olomouci tato provede místní šetření a objedná měření hluku u akreditované laboratoře – toto měření hlučnosti stávajícího stavu by jistě bylo vhodné provést na ulici Brodecké a Tyršově, podnět přednesla na vedení Městyse Dubu n./Mor.Připomínky občanů byly k problematice dopravní zátěže uvedených ulic řečeny na jednáních zastupitelstva několikrát, naposled na zasedání 1.9.t.r., i s návrhem např. doplňkové výsadby zeleně na ulici Brodecká. Vážení spoluobčané, o dalším postupu jednání budete informováni.

Ing. Hana Urbanová

Co všechno odnesl čas

Čas je jako plynoucí řeka a život lidský je jen malé pozastavení v jejím toku a jeho pramínky nám vracejí prožitou události.

Často vzpomínám na Dub svého mládí, na rušné náměstíčko, plné obchůdků a hospůdek, na domy, které

už nestojí, na lidi, kteří už nežijí a jsou zapomenuti a nikdo neví, čím se živili, jak žili...

Narodila jsem se na tom tehdejší náměstíčku, kde se dnes zelená tráva a jednou za rok vyhrávají kolotoče, ale pořád vidím ten velký

rohový dům. Byl v něm tatínkův obchod, pak náš byt s okny do ulice k Tučapům, kde bylo několik domečků a lidí, na které ráda vzpomínám. Proti nám bydleli v patrovém domě Grulichovi, ale pan Grulich už nežil. Byl švec a říkalo se, že když

opravoval kamarádovi sokolské holínky, z legrace do nich kápl vodu, ale spletl se – tu vodu kápl do svých. Odpočívá na zdejší hřbitově u zdi parčíku. V domě žila jeho žena s dospělými syny, Oldřichem a Mirošem, kteří rádi poradili,

P. Smělý s manželkou a učněm před svým obchodem

Tučapská – dnes Olomoucká ulice

jak se tančí tenkrát moderní tance, asi tango a waltz.

V domě byly dva obchůdky, z ševcovského se stala krejčovská dílna p. Mikudíka z Tučap a ve druhém žil usměvavý bělovousý pan Kučera, který měl trafikou a vyráběl i sádrové fajfky. V dalším domku měl holičství pan Zubál, vždy v bílém upnutém sáčku. Vedle bydlely dvě starší tiché a skromné švadlenky – Piterlová a Šolcová – které opravovaly prádlo, to u starší pánské košile odstříhly záda, nadstavily něčím jiným a z ušití ušily pěkné, tenkrát důležité límečky, doma ještě přiškrobené. Větší dům měli Mezuliánikovi. Paní prodávala školní potřeby a na dvoře její muž uhlí. Vrátko vedla na Hliník a lidé si ho tudy odváželi v pytlích na trakaři. Ve vedlejším domě bydleli Studentovi, pan Student pekl chléb a jeho žena zde měla vynikající krejčovskou dílnu. Poslední dům - dnes Lajčíků - byl domem Marie Petříkové, zvané Mařenka Červená. Nějakou dobu zde bydlel Rus Ing Kukeševič, který z politických důvodů opustil svoji vlast a odtud musel ze stejných důvodů v únoru 1948 uprchnout. Útěk však nepřežil. Tato ulice měla ještě několik domků obrácených do Hliníku, znala jsem stoláře Kroutilíka, který i vyřezával sochy a kříže. Také zde žil otec s dcerou, říkali mu „Pavelka harmonikář“. Chodil s harmonikou, dcera mu zavázala oči a vodila po žebrotě jako slepce. Dům s obchodem proti Lajčíkovému patřil Zapletalům, on šil boty pro armádu, ale jednou prý velice prodělal, protože koupil levnou kůži a boty mu vrátili. Paní Zapletalová prodávala textil, pro který si jezdila do Prostějova na karete se svým koníkem.

Dům, v němž jsme bydleli, patřil

Pekařství a dámské krejčovství manželů Študentových s učiteli

rodině pana MVDr Josefa Obrtela, zdejšího zvěrolékaře a také starosty Sokola. Na obchodě zde dříve býval otec paní Obrtelové - pan Adolf Portl. Míval prý u obchodu ještě jednu místnost zvanou KONTUÁR pro zvláštní hosty, jako byl pan farář a pan starosta. Celý tento dům, mimo náš byt, měl ještě čtrnáct pokojů, vodovod v bytě i na dvoře. Pohodlné schody vedly až na velkou půdu, kde jsme sušili prádlo a maminka mne zvedala do okének ve střeše, odkud byl krásný pohled na Dub. V jednom koutě stávala truhla s Mikulášským oblekem a já vždy ráda poslouchala, jak se Mikuláš u kostela spouští z nebe a zde se převléká. Celé dlouhé roky jsme toho mikuláše slavili v pokoji domácích, pan doktor býval Mikuláš a náš učeň čert. Vždy jsme se na to těšili. Pan Portl se později stal předsedou továrny na cukrovinky ZORA v Olomouci a pozval naši rodinu na exkurzi. S bratrem jsme byli obdarováni velkými čokoládovými figurkami.

Vedle dnešní cukrárny byl také rohový dům a patřil lékaři panu MUDr Ignáci Babičkově. Na návštěvy nemocných jej v tehdejší hranaté Tatrovce vozila jeho žena. Ač tenkrát jezdilo aut málo, na vrchní křižovatce se často srazila. Paní Babičková prý před křižovatkou zastavila, šla ji obhlédnout a teprve jela dál. Domácnost jim vedla hospodyně Žofi. Když něco vyprávěla, počítala jsem, kolikrát v krátké době říkala „NO JA, ALE NO JA, NO TOŽ“. Na paní Babičkově se mi líbilo, že hrníček od kávy držela čtyřmi prsty a malíček měla vzpřímený. Vždy se ale chovala jako opravdová dáma. Lidé v té době žili skromně, říkalo se „kdo šetří, má za tři“ a dětem se říkalo „za každou drobinku v pekle hodinku.“ Na Hliníku většina lidí byla živa prací svých rukou, byla tu také Celestýnka, co přiváděla děti na svět i paní Mikešková, která oblékala nebožtíky a organizovala pohřební průvody, byli zde hrobníci i zvoníci, kteří i několikrát za den museli stoupat na věž. Před poutí tu bývaly kolo-toče velmi brzy a zůstaly až do 8. září, kdy se slavila malá pouť a přijížděly i různé atrakce pod plach-

tami. Jednou uspali ženu na lávce, pak lávku odstrčili a ona spala ve vzduchu, jiný dobrovolník uspaný si sedl rozkročmo na židli a poskakoval jako na koni a dokonce jsme viděli v krabici pod sklem cvičené blechy.

Do školy jsme začínali chodit do budovy u kostela, dnešní parčík byla školní zahrádka a tam jsme opatrovali své záhonky. Naše třída byla vybílená, měla velká kamna, skříň a bednu na odpadky, na lavicích kalamáře na inkoust, před tabulí stupínek, na zdi kříž a obraz tatíčka Masaryka. Děti bývalo dosti, ale hodně jich umíralo. Pravá strana hřbitova měla samé dětské hrobečky, některé měly malé pomníčky s bílými anděličky. Na jednom dětském hrobečku byla barevná pískovcová soška dívky, k ní se vztahovaly matčiny ruce a verš: budiž tam blaženou, **Aničko milá, proč jsi nám odešla, sněženko bílá, u brány nebeské čekej pak na nás, posílám za Tebou své tiché zdrávas...**

Přišel den černě zapsaný do dějin našeho národa - 14. 9. 1937. Naš pan prezident Masaryk zemřel - Smutek jsme pociťovali i my děti, paní učitelka měla uplakanou tvář a slova se jí zadržovala v ústech. Příští den se ze tříd ozývalo: „ty tichý zářijový dni, koho jsi nám to vzal...“ A když přišel březen 1939, nastalo nám šest krutých válečných let. Naše obec byla Dub an der March, byly tu oběti na životech, strach, hlad...

Poslední dny byly na Dub nálety, žili jsme ve sklepích. V noci na 9.5. se i ve sklepích zachvěla zem a světla zhasla. Tu noc vyhodili Němci za Dubem mosty a děsivou tmou prorážel požár několika domů, které na ústupu zapálili... Za svítání se objevilo několik sovětských vojáků a my se probouzeli jako z těžkého snu, vycházeli z domovů, objímali se, plakali a smáli se zároveň. KONEC VÁLKY!! Byl krásný máj 1945, voněl rozkvetlým šeríkem, Dub ho byl plný, lidé jej házeli vojákům. A večer se zase nesl krajem hlas zvonů, v kostele se varhany rozezněly chorálem „Svatý Václave, nedej zahynouti nám ni budoucím,“ lidé povstali a když zaznělo „Kde domov můj,“ nikdo pro slzy neviděl. Nastala krásná doba, všichni měli k sobě pojednou tak blízko...

Blažena Pospíšilová

Park – kousek půdy a má svou historii

V roce 1920 byla založena v Dubě lidová hospodářská škola. Obec jí pronajala pozemek naproti obecní škole. Učitelé zde založili pokusnou zahradu. Její absolventi svými znalostmi pomáhali zemědělství obce a mnoho mladých hospodářů bylo už i absolventy vyšších hospodářských škol. Později sloužila zahrada základní škole. Když byl zrušen byt řídícího pana učitele, asi v roce 1950 zřízena ve škole škola mateřská. Stromy se rozrostly a děti tu byly na čerstvém vzduchu. Dokonce asi před 50-ti lety, někde na místě dnešních tují, se děti čvachtaly v menším betonovém bazénu pod dohledem paní učitelky mateřské školy.

Asi před 25-ti lety tu založil z gruntu park známý boleloucký zahradník p. Hynek Látal. Byly tu vzácné stromy a keře. Některé vzaly časem za své. Měl sloužit maminkám s dětmi, proto i pís-

koviště a kolotoč. Maminky se sem ale nenaučily příliš chodit. Říkalo se, že tu dost fouká. Dnes ale je už vzrostlá krásná alej z tují.

Pískoviště osamělo, časem odešel, bylo mu asi trochu pomoheno, i kolotoč. Ten ale nezůstal nazmar. Podle p. S. Kočičky, který zde před lety pracoval ve firmě Dopravní stavby, byl kolotoč použit na rozmotání lana vážícího přes 600kg. Toto lano bylo pak použito při velké akci, stahování věží kostela, kde u věží činila odchylka už 15cm. Práce se zdařila. Konala se za P. Cyrila Vrbíka, který tragicky zahynul 22.10.2002.

Parčík sám nevznikne ani se sám neudrží. Dá to hodně práce. Trávu nebo seno už nikdo nechce. Na jaře park většinou uklízejí po zimě senioři. Dál se musí několikrát sekat, vyvážet tráva, udržovat a na jaře stríkat dláždění proti plevelu. Sestřihávat nebo kácet co je přerostlé, vlky okolo stromů a ošetřovat otevřené rány. Ještě je třeba čistit občas písek a pěkně uhrabovat, i když nejsme v Japonsku.

Navečer se tu zalíbilo mládeži. Lze si jen přát, že když si popovídají, zazpívají či

pokouří a podívají na hvězdy, ale ty asi nebudou viditelné, všechno po sobě uklidí, dají do sáčku a doma odloží do tříděných míst nebo do popelnice. Není řešení na každém rohu odpadový koš. Mnohde jsou, v parčíku také jeden, ale jaksi se každý neumí trefit. Kromě toho nádoba stojí peníze a obsluha také a peníze z nebe nepadají.

Ti, kdo přijedou do Dubu si jistě rádi odpočinou v tomto prostoru mezi kostelem, školou a hřbitovem. Jistě se podívají na některé památky městyse, který tvoří tři vesnice: Dub, Tučapy, Bolelouc se svými třiceti památkami, jako křížů, soch, sousoší, Božích muk, zvoníc, kapliček, pomníků TGM a padlých ve válkách, nebo i technické jako je splav v Bolelouci.

Nejstarší památkou je Boží muka u Tučap. Byla postavena v r. 1676 o 80 let dříve než kostel Panny Marie v Dubě.

Na závěr dík za těch pár stromů těm, kteří pro nás i pro ty, kteří se v Dubě někdy zastaví postarali a starjeme se i my. Na příklad úklidem po sobě.

Letos 5.7. k večeru se přehnal nad Dubem velký vítr a v parku padly dva velké jehličnany. Ležely blízko sebe jako dva dřevění přátelé. Park se prosvětlnil. Stromy se na místě pořežaly a dřevo bylo odklizené. V zimě zavoní někde v kamnech.

M. Šnajdrová

Dubský parčík

22. dubna je připomínán DEN ZEMĚ

Do minulého Dubského zpravodaje se připomínka nestihla, ale že by se letos houfně prováděly jarní úklidy se nezdá. Nebylo ani mnoho zpráv v rozhlase či televizi, kde ale byla mezi jinými pěkná zpráva z Moravského krasu, kde snad 10 roků čistí řeku společnými silami. Pomáhají i starší žáci a toho, co vyčistili byly prý už tuny. Stav se stále lepší a to je dobrá zpráva.

Až bude u nás na bolelouckém stavu např. pro opravu srážka, přijdme se alespoň podívat podél mlýnského náhonu až po černý kříž. Možná z toho něco vznikne nebo alespoň připomene,

že určité do vody žádný odpad nepatří!

Když v Rakousku před několika lety uváděli v život „Program obnovy vesnice“ (i my jsme se s ním později seznamovali), prý stačilo, když starosta vyhlásil jarní úklid. Zametali všichni a uklízeli nejen okolo svých domů, ale až do poloviny silnice. Takže ve stejnou dobu byla vyčištěna celá vesnice. Možná někde, ale možná i u nás, by asi třetina občanstva usoudila, že před naším není moje, ale obecní, tak ať to obec uklidí. Druhá část by raději neslyšela. Třetí by se asi jarního úklidu zúčastnila, protože vědí, že pěkné pro-

středí je nejen pěkné, ale i výchovné a příjemné. Prý se o nás za hranicemi říká, že jsme česky nepořádní. To jistě mrzí, ale cosí na tom asi bude.

Co je připomínáno ke Dni země je staré známé znečišťování ovzduší, vody, kácení deštných pralesů, oteplování ovzduší, nedostatek vody, kterou mnohde se plýtvá a někde nevědí ani co čistá voda je, atd. Auta budou jezdit stále, letadla létat a všechny energie možná jednou nebudou lidstvu stačit. Je nás velmi mnoho a chceme všechny báječné vymoženosti.

Toto můžeme jako jedinci ovlivnit

asi málo, ale co můžeme a musíme, je nakládání s odpadky. Z prostého důvodu, aby nás jednou nezasypaly. Ale nestačí jen je někam dát, je potřeba správným řetězcem vyzískat užitek z recyklace a vrátit do oběhu v jiné ekonomicky výhodné podobě.

Všechny černé skládky by měly zmizet, někdy se zdá, že na ně ještě přidáváme. Samozřejmě se nic nezařídí, je potřeba trochu výchovy. Brrr., jak na to neradi slyšíme, přesto je třeba ukočírovat nás dospělé a pak příkladem dál

mladé. Vždyť přece nemusíme kdekdo lákavého vlastnit, ale hned jsme v zajištění oběhu ekonomie – když se vyrobí, musí se prodat, atd. Musíme se za čistý vzduch něčeho zříkat? Jestli se může alespoň něco zlepšit, udělejme to. Jsou k tomu důležité dobré vztahy k sobě navzájem, k přírodě i šetření našeho vlastního obecního prostředí.

Už v Dubě zavedená čistička odpadních vod je naše plus. Bude ale potřebovat opravu. Musíme se bát následků, staneme-li se v budoucnu silnicí pro

převoz písku a to jak na silnici samé, tak na domech, ovzduší a bezpečnosti školních dětí.

V posledních dnech, jako na zavořené, obdržela každá domácnost šikovnou brožuru „Průvodce odpadů z domácností na Šternbersku a okolí“. Patříme v Olomouckém kraji do svazu společnosti Remit s r.o. a hned je co pročitat a zlepšovat.

Přejme si, aby nejen v Den Země bylo u nás pěkně a zdravě.

M. Šnajdrová

Láska mateřská

Člověk se rodí pro život na zemi.
Učí se – přátele, robotu, lásku poznávat.
Život je jemu – to mateřské zázemí,
Co činy, píli a lásku, chce lidem rozdávat.

Od kolébky počíná, ta láska k životu,
Sní – síla, důvěra s kořeny prorůstá.
To obojí dokládá lidskou prostotu,
Neb láska mateřská v tomto dorůstá.

Láska mateřská, člověka životem provází,
Svou hodnotu a pravidla mívá.
Ona potomka svého – do světa vyváží,
Který zde s tou láskou, v klidu, či rozporu splývá.

Ta láska je průkazem pravdivosti,
ať kdekoliv, kdykoliv, čistý, či kalný život bývá.
Ona se k potomku vždy řine, hovoří s upřímností,
Ona srdce své k boji – ochraně potomka – vždy mívá.

Láska mateřská – je života cenný dar,
Nelze ji popřít, či nikterak zničit – vláčet.
Ta láska není ke koupi za žádný dolar,
Ta bude vždy – s potomkem,
Tou čistou cestou kráčet.

*Jaroslav Střelák, Charváty-Čertoryje
Člen klubu Poezie – „VIOLKA“ Prostějov*

A Slice of Bread – mezinárodní projekt dubské školy financovaný EU

V únoru 2007 požádala naše škola o finanční grant v rámci programu Comenius, který je součástí Programu celoživotního učení podporovaného z peněz EU. Po dlouhém uvažování jsme se s našimi zahraničními kolegy shodli na obsahu a názvu projektu, jehož název *A Slice of Bread* (česky Krajíc chleba) vypovídá o tom, že tématem projektu je chléb v Evropě a činnosti spojené s jeho výrobou. Původně jsme žádali dohromady se školami z dalších 4 zemí – Polska, Švédska, Slovinska a Maďarska. Nakonec však byl projekt schválen pouze u nás, v Polsku a Švédsku.

Program Comenius je zaměřen na školní vzdělávání a zapojit se mohou mateřské školy, základní školy a střední školy. Cílem programu je rozvíjet porozumění mezi mladými lidmi z různých evropských zemí, pomáhat jim osvojit si základní životní dovednosti nezbytné pro jejich osobní rozvoj,

pro jejich budoucí zaměstnání a pro aktivní účast v evropských záležitostech. Projekty partnerství škol nabízejí studentům a učitelům možnost pracovat společně na tématech, o která se zajímají. Pomáhají studentům a učitelům získávat a zlepšovat si dovednosti v týmové práci, společenských vztazích, plánování projektových aktivit a používání informačních a komunikačních technologií.

Po obdržení finančního grantu 10 000 euro v prosinci 2007 byla zahájena práce na upřesnění kalendáře aktivit, projektových setkání a plánovaných mobilit, jak se v programu Comenius říká výjezdům studentů a učitelů. Konečná verze byla schválena koordinátory a řediteli škol na projektovém setkání v Polsku v únoru 2008. Žáci byli seznámeni se schváleným projektem formou nástěnek, relací ve školním rozhlasu a na webových stránkách školy.

Následovalo vytvoření blogu, s jehož pomocí se čeští žáci představovali svým vrstevníkům v partnerských školách. Později bylo koordinátory projektu rozhodnuto, že místo jednotlivých národních blogů budeme využívat jeden společný, který lze navštívit na adrese <http://sliceofbread-torskolan.blogspot>.

Naše školní skupina v Kodani

com/. Žáci se současně seznámili s webovými stránkami partnerských škol a zapojili se do nabízených diskuzí.

Ve vyučovacích hodinách se vyučující od schválení projektu příležitostně zaměřují na témata spojená s partnerskými zeměmi. Tématika projektu se při vhodných příležitostech promítá v obsahu výuky. Veškeré produkty získané komunikací s partnery a plánované výstupy jsou pravidelně vystavovány na chodbě školy a dalších místech, aby měli ostatní žáci možnost seznámit se s nimi a rozšířit tak svoje znalosti prezentované tematiky. Vedle reportáží z projektových setkání tak žáci poznali základní slovní zásobu partnerských zemí ve formě polských a švédských

minislovníků, prohlédli si vánočními pozdravy, projekty o městech Torsas a Jastrzebie Zdroj vytvořené polskými a švédskými dětmi, jejich dopisy a výrobky, vytisknuté prezentace v power pointu. Stejně produkty pravidelně posíláme do obou partnerských škol, konkrétně dětské výtvarné práce, žákovské projekty zpracované v angličtině a seznamující zahraniční žáky s českou kulturou, historií, zvyky a životem u nás.

Na jaře 2008 pracovaly děti s tématem pohádky Little Red Hen (Malá červená slepička) a vytvořily české verze tohoto příběhu s vhodně zakomponovanými anglickými výrazy a obrázky. S pomocí učitelů zahájili zájemci ze 7. ročníku přípravu divadelního představení Little Red Hen v češtině s využitím vlastnoručně vyrobených masek a kostýmů. Toto představení je určeno pro žáky nižších ročníků 1. stupně a MŠ. V hodinách výtvarné výchovy pracovali žáci na ilustracích k tomuto příběhu.

Společné foto s polskými účastníky

V období 20. – 25. 5. 2008 proběhlo setkání ve švédském Torsasu. Mohu říci, že pro 8 vybraných žáků naší školy, kteří zadarmo vycestovali do Švédska, to byla nezapomenutelná zkušenost a zážitky si jistě uchovají po dlouhou dobu. Nejenže se seznámili přímo se životem švédské školy a svých vrstevníků, ale především si vyzkoušeli komunikaci v angličtině a všichni učitelé byli překvapeni, jak nadšeně a bez zábran se naši žáci pouštěli do anglických rozhovorů a diskuzí! Děti byly ubytovány v rodinách, zapojily se do výuky ve třídách, prožily řadu sportovních a kulturních akcí a výletů.

V současnosti intenzivně pracujeme na přípravě projektového setkání v naší škole. V prvním říjnovém týdnu tohoto roku přijedou skupiny žáků a učitelů ze Švédska a Polska. Věříme, že se jim v Dubu nad Moravou bude líbit a příští rok se s nimi opět setkáme v polském Jastrzebie Zdroji, kam vyjedeme v květnu 2009.

*Ivana Buchtová,
česká koordinátorka
projektu Comenius*

Ohlédnutí za koncem školního roku v dubské škole

V posledním červnovém týdnu se uskutečnily ve škole dvě akce, které stojí za zmínku. Poprvé jsme u nás uvítali lektory zážitkových hudebních lekcí, manžele Kratochvílov, kteří na pondělí 23. června připravili pro 50 dětí z 2. stupně ZŠ hodinu hry na africké bubny a další etnické nástroje. Nejenže si žáci vyzkoušeli na vlastní kůži hru na řadu exotických nástrojů vyrobených ze dřeva a dalších přírodních materiálů, ale také si zkusili společně se spolužáky odehrát krátký koncert. Mohli se vcítit do kůže

afrických či amerických domorodců přivolávajících déšť pomocí dešťové hole, zahánět zlé duchy s využitím různých chřestidel či uvést v život svá přání pomocí speciálních, k tomu určených hudebních nástrojů. Pro příští školní rok jsme se již domlu-

vili na uspořádání zážitkové lekce hry na tradiční nástroj australských domorodců, tzv. didžeridu. Děti se zábavnou formou seznámí se vzdálenými kulturami přímo v praxi, ale také doufáme, že se možná zvýší jejich zájem o hudební výchovu.

Následující den, v úterý 24. června 2008, proběhl již 4. ročník soutěže v aerobiku pořádané školou v Dubu nad Moravou. V prostorách místní sokolovny se sešli zástupci základních škol z následujících obcí: Charváty, Blatec, Velký Týnec, Tovačov a samozřejmě soutěžící z naší školy. Olomouc zastupovaly dívky ze základních škol Tererovo náměstí a Heyrovského. Celkem 116 děvčat a 1 chlapec soutěžili ve 3 kategoriích, a sice pro 1. až 3. třídu, 4. až 6. třídu a ti nejstarší v kategorii zahrnující účastníky ze 7. až 9.

třídy.

Pod vedením cvičitelek Bohunky Hošťálkové a Gabriely Voštinkové všichni soutěžící prošli prvním kolem, ze kterého byli na základě hodnocení poroty vybráni ti nejlepší do finále v každé kategorii. Porotu tvořili zástupci z řad učitelů každé zúčastněné školy a její jednání bylo opravdu náročné kvůli velkému počtu výborných cvičenek každé kategorie. Velikým překvapením byl i jediný zúčastněný chlapec, který si nakonec vybojoval medailové umístění.

Ke zdárnému průběhu přispěli všichni zapojení učitelé v čele s hlavní organizátorkou paní Gabrielou Voštinkovou a především žáci tehdejšího 8. ročníku, kteří se na organizaci významně podíleli. Všechny nás potěšila návštěva pana starosty Křesiny, rodičů a

zájemců z řad občanů Dubu nad Moravou.

V červnu 2009 se uskuteční jubilejní 5. ročník této soutěže a již dnes můžeme říci, že se na něj těší nejen potenciální soutěžící z naší a řady dalších škol, ale i pedagogický sbor.

Na závěr uvádíme děvčata a chlapce ZŠ Dub nad Moravou, kteří se umístili na medailových pozicích. Z celkového počtu 9 ocenění získali naši účastníci 6 medailí:

1. kategorie:

- 2. místo – Monika Šimanská
- 3. místo – Antonie Vojkůvková

2. kategorie:

- 2. místo – Klára Krabicová
- 3. místo – Barbora Novotná

3. kategorie:

- 2. místo – Lucie Vystrčilová
- 3. místo – Martin Smyčka

Gabriela Voštinková,
Ivana Buchtová

Mateřská škola se hlásí!

A již zde máme nový školní rok 2008/2009.

Děti a zaměstnanci jsou odpočati po prázdninách a těší se do nové a společné práce.

Naše děti z mateřské školy přivítala úplně nová třída z které jsou zcela okouzleni. Tomášek říká: Zde se nám bude krásně učit a hrát.

I další dvě třídy jsou plně vybavené a připravené pro nový školní rok.

Přejeme všem dětem, aby byly v mateřské škole spokojené a byly pyšné jakou pěknou školičku mají.

A nyní naše chloubka ve fotografii.

Kolektiv mateřské školy

Klub seniorů

Ve zpravodaji 1/2008 jste se dozvěděli, jak náš klub zakončil poslední měsíce loňského roku.

O tom, co jsme dělali od ledna do těchto dnů Vás seznámíme v následujícím příspěvku.

Leden byl pro nás takový „startovací“, kdy jsme si společně řekli, jak by měl letošní rok v Klubu probíhat, co všechno bychom mohli podniknout a k dobré náladě nám zahrál p.Tichý.

Z návrhů a přání seniorů jsme vybrali a uskutečnili následující akce.

Samozřejmě při každé schůzce nezapomínáme na kulaté výročí našich členů. Jako každý rok, tak i letos spolupracujeme s Městysem – roznášíme Zpravodaje, pomáháme zajišťovat některé kulturní akce, uklízíme veřejné prostranství u pomníků, okolo kostela, parčík a pod.

V únoru mezi nás přišla pracovníce Policie České republiky, která nás v přednášce na téma: Jak chránit seniory před falešnými prodejci, upozornila na přílišnou důvěřivost starších občanů k cizím lidem.

Březen proběhl tradičním posezením s pohoštěním, které připravily seniorky a s dobrou hudbou při oslavě MDŽ.

V měsíci dubnu mezi nás měla přijít ředitelka SPEA a seznámit nás se změnami ve zdravotnictví. Pro její náhlé onemocnění jsme odpoledne strávili v družném hovoru a zábavě.

Na květen byl připraven zájezd do Skanzenu v Příkazích, v Litovli jsme navštívili muzeum s výstavou starých

řemesel a pokračovali prohlídkou Arboreta v Bílé Lhotě. Můžeme říci, že zájezd se nám vydařil, přispělo k tomu i pěkné počasí. Na zpáteční cestě jsme se zastavili na Křepelce na malé občerstvení a v dobré náladě jsme se v podvečer vrátili spokojeně domů.

Červen bývá měsíc, kdy i my se chystáme na „prázdniny“. Ale letošní rok byl tak trochu výjimkou. Uspořádali jsme totiž 7.6. první Pout' seniorů, které se na naše pozvání zúčastnilo kolem 350 členů z Klubů seniorů z okresu Olomouc. Na zahájení byla složena Mše svatá, po které bylo připraveno posezení s pohoštěním. K dobré náladě přispěl pěvecký sbor „Zpěvanky“ z Olomouce pod vedením Mgr. Slepice. Při jejich písničkách a písničkách, které zahrál p.Tichý si seniory i s chutí zazpívali. Toto netradiční posezení se všem přítomným líbilo a ozývalo se i mnoho hlasů o opakování v příštím roce.

Koncem měsíce června jsme se před prázdninami rozloučili posezením při hudbě skupiny Magnet ze Štěpánova. Naše taneční skupina vystoupila s novým tanečkem, jako host byl přítomen předseda Klubu seniorů z Věrovan a taneční skupina „Baječné ženské“ z Majetína, která nás všechny potěšila svým vystoupením.

Aby byl dubský kostel přístupný pro turisty, kteří mají zájem o prohlídku, byl pro nás měsíc květen začátkem „služeb“ v kostele. Od 3.5. do konce srpna se o víkendech

vystřídalo 54 dvojic seniorů. Přijelo 24 autobusů s poutníky a nespočetně turistů na kolách i auty. Opět to nebyli jen čeští občané, ale i z Polska, Slovenska, Německa, Itálie, ze Švédska aj. Kolem 2900 návštěvníků si prohlédlo kostel, faru a mnoho z nich i zajímavosti v naší obci. Mimo jiné byl na faře ubytován dětský tábor z Dolního Němčí, pěvecký sbor mládeže z Brna, skupina výtvarníků z Opavy, kteří na závěr uskutečnili výstavu svých prací. Přes víkend 40 rodičů s dětmi z různých koutů republiky jako z Roudnice nad Labem, Kutné Hory, od Šumperka a dalších měst. Děti z dětského tábora se seznamovaly prostřednictvím některých našich občanů s pamětihodnostmi i historií obce.

O tom, jak se u nás turistům a poutníkům líbilo vypovídá mnoho zápisů v pamětní kronice, do které své zážitky píší. To vše svědčí o tom, že náš Městys se stává čím dál více známým i daleko za hranicemi nejen olomouckého kraje, ale i za hranicemi naší republiky. Proto všem, kteří se účastní těchto „služeb“ patří velký dík, ten ale patří také i těm, kteří se starají o čistotu a udržování pořádku nejen v kostele, na faře ale i v celé obci.

Na konci prázdnin vystoupila naše taneční skupina na tradičním okresním setkání tanečních skupin Klubu seniorů ve Velkém Týnci.

V září se opět sejdeme a připravíme program na zbývající měsíce do konce roku. Jaký bude a co prožijeme v dalších měsících se dozvíte v příštím Zpravodaji.

J.Baštanová, M. Škrlová

„Honba za pokladem aneb tenkrát na západě“

I letos jsme ve spolupráci s SDH Trusovice uspořádali letní soustředění a to již po šesté!

Strávili jsme od neděle 27.7. do pátku 8.8.08 krásných slunných 13 dní v hasičské škole v Jánských koupelích a programem tábora byla „Honba za pokladem aneb Tenkrát na západě“. V táboře, kam jste se jen podívali, byli sami indiáni, kovbojové a někdy jste mohli narazit i na padoucha.

Náplň byla bohatá – jízda na koni s

ukázkami westernového ježdění, výlet „Kozí stezkou“ na zříceninu Vikštějn, střelby z luku, spaní v teepee a opět oblíbené přežití v lese, spousta her a koupání v místní říčce, jízda na raftech, lanové centrum, lezecká stěna, hra náhoda, kulturní taneční večery a vystoupení, večerní diskotéky a míčové hry, turnaj v ping-pongu, westernové kasino, zajímavé ukázky canisterapie s pejsky, branný závod, běh na 60m, hasičský slib, kurz sebeobranu.....a už ani nevím co vš e c h n o

Důležité ovšem

bylo, že mapu za pokladem jsme společně složili a při cestě na Kružberk jsme poklad našli, a panečku, ten byl sladký!

Krásných 13 dní uteklo jako voda a ani se mi vůbec nechtělo zpět do reálného světa....

Už se těším na další rok a snad i naši účastníci tábora!

Za pomoc při přepravě na tábor bych chtěla poděkovat SDH Dub, SDH Věrovany, SDH Nenakonice a SDH Drahlov, na které je vždy spoleh!

Macek,

zástupce hl. vedoucího tábora

II.ročník soutěže „Olomoucký drak“

Za krásného slunného počasí se ve Smetanových sadech Flory Olomouc v sobotu 6.září 2008 zúčastnilo 239 dětí hasičské soutěže a akce pod názvem „Olomoucký drak“ II.ročník. Sjeli se závodníci z 32 Sborů dobrovolných hasičů nejen z Olomouckého kraje. Svým významem akce splnila očekávaný výsledek a pomohla ke zviditelnění našeho regionu i k upevnění fyzické zdatnosti mladých hasičů ve věku od 3 do 15 let. Široké veřejnosti přiblížila naši dobrovolnou činnost s mládeží. Díky finanční podpoře Olomouckého kraje, Unii nestátních neziskových organizací OK a mnoha dalších sborů, kteří se na akci organizačně podíleli, jsme mohli akci zdárně zajistit a všechny děti odměnit a ty, které vyhrály, si jistě zasloužily krásné vítězné poháry a zajímavé ceny. Na doprovodném programu pro děti se v rámci prevence kriminality podílela Městská policie Olomouc, pod vedením tisko-

vé mluvčí Lenky Proškové, sportovní program zajišťovala nezisková organizace SK SAM, pod vedením pana Kratiny, záchrannou službu prováděla zdravotní služba z Vojenské nemocni-

ce a osobností našeho klání byl i pan předseda poslanecké sněmovny Miloš Vláček, který se v závěru soutěže účastnil slavnostního vyhodnocení a předávání cen.

I náš sbor plný malých a mladých hasičů se zúčastnil a nevedli jsme si vůbec špatně. Čtvrteční a páteční trénink se jistě vyplatil! Přípravka jako družstvo skončila na 2.místě s celkovým časem běhu 117,78 s. V jednotlivcích jsme

obsadili Klára Vystrčilová 8.místo, 13. místo obsadila Kateřina Konečná, 14. místo obsadil Dominik Karola a 17. místo o kousek uteklo Simonce Opluštilové z celkového počtu 25 soutěžících dětí ve věku od 3 do 6 let. V kategorii mladších

chlapců obsadil Michael Švabík 26. a Zbyněk Zlámal 30. místo z celkového počtu 47 závodníků. Bohužel se nepodařilo

závod s platným časem dokončit Filipu Konečnému a Ondrovi Hrubému, ale věřím, že příští rok to zvládnou lépe. V kategorii starších dívek a chlapců to bylo dost těžké, jelikož závodníků je hodně a dopadlo to takto: Petra Kopečková na 23.místě ze 48 závodnic a na 59. místě Martin Kraml ze 79 závodníků. Závod nedokončil Zbyněk Hradil, který šel do toho s plným nasazením, ale bohužel se lehce zranil. Výsledky soutěže naleznete na www.sdhtrusovice.cz.

Mgr. Marcela Vystrčilová

S obrázkem až v Přibyslavi

V minulém čísle jsem Vás informovala jak se děti ze základní a mateřské školy umístili v celostátní literární a výtvarné soutěži v dalších kolech. Takže v okresním kole uspěli se svými literárními díly v kategorii L3 na 1.místě Anna Hodinková, ve výtvarné části v kategorii M2 Kateřina Koneč-

ná, v kateg. ZŠ 2 se na 1.místě umístil Martin Kraml a v kategorii ZŠ 3 obsadili 1.místo chlapci ze 7 tř. se svojí kolektivní prací pod vedením Ondřeje Hrbáčka. Tyto práce putovali do krajského kola, kde jsme dopadli takto: Anna Hodinková a Kateřina Konečná obsadily 2. místa a Martin Kraml obsadil 3.místo. Opět tyto práce putovali do republikového kola a tak jsme se také umístili, a to s obrázkem od Kateřiny Konečné na krásném 3.místě.

Osobně jsme s Kačkou byly pozvány do Přibyslavi do hasičského muzea, kde proběhla prohlídka a předávání cen těm nejlepším z nejlepších. Taký naše vedení obce chtělo Kačce poděkovat a 1. září na

veřejném zasedání dostala s pamětním listem celou dárkovou tašku malířských potřeb, aby jí to šlo!

Katka v Přibyslavi

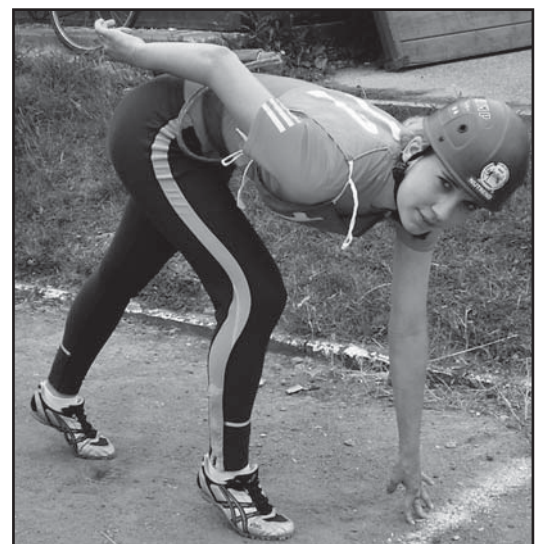
Dub na kraji zvítězil

Krátkým připomenutím bych se vrátila ke Krajské soutěži mládeže a dorostu pořádané o víkend 7. - 8. června 2008 ve Velkém Újezdě. V sobotu jsem pomáhala ve sčítací komisi s výsledky mládeže, ale v neděli jsem stihla sledovat i naši favoritku Romanu Hradilovou, jak si vede mezi dorostenkami. I když se do kategorií jednotlivkyň zapojilo pouze 9 dívek, Romana všechny disciplíny (běh na 100 m s překážkami, dvojboj a testy) vyhrála a v celkovém pořadí součtu výsledků obsadila 1.místo.

Na jejich výsledcích má určitě

největší zásluhu její tatínek, jen škoda, že nemohla ukázat co umí i na Mistrovství České republiky. Nicméně i jí naše obec chtěla poděkovat za vzornou reprezentaci a na veřejném zasedání 1.září dostala s pamětním listem dárkovou tašku s potřebnými věcmi pro mladou dámu a něco sladkého.

Romana na startu

Pozvánka na Pravidelná Setkání s břišním tancem

Setkání s břišním tancem jsou pro vás ženy a dívky, které chcete probudit svou vnitřní krásu a jemnou ženskost.

Relaxační způsob tance čistí a uklidňuje mysl. Zbavíte se únavy, doplníte životní energii, uvolníte pánev, získáte harmonii, pohodu a zcela zapomenete na starosti všedního dne.

Postupně se naučíte základní prvky břišního tance, které potom můžete

zatančit na diskotéce, plese nebo v soukromí svému partnerovi.

Prvky tance i celá koncepce Setkání vyhovuje všem věkovým i váhovým kategoriím. Dobře a naprosto přirozeně se tady může vedle sebe cítit i babička s vnučkou. Každá žena umí tančit sama za sebe - stačí se uvolnit.

První Úvodní Setkání vede Dagmar Kratochvilová v pátek 3.10.2008 v

18:30 hodin v tělocvičně Sokola Dub nad Moravou. Vstup je volný, můžete si nezávazně vyzkoušet tanec i atmosféru při Setkání.

Vezměte si pohodlné a pohodové oblečení. Nejlepší je volná sukně v pase do gumy a tričko, tančí se bosky nebo v ponožkách, případně lehkých cvičkách.

Tanec doprovází Vraťa Kratochvil na africký buben, australskou didžeridu, tibetské mísy, valašskou koncovku, chřestidla... Rytmus bubnu a nekonečné táhlé tóny didžeridy velmi napomáhají k celkovému uvolnění i příjemné atmosféře.

Pravidelná Setkání s břišním tancem budou probíhat potom každý pátek od 10.10.2008 v 18:30. Vstupné je 380 Kč za měsíc.

Přihlášky a informace u Hany Kotulkové,

BrisniTanceDub@email.cz, tel: 723612489

Přijďte si zatančit, odpočinout i potěšit tělo a duši.

Těší se na Vás

*Dagmar a Vraťa Kratochvilovi
a organizátorky Sokola
Dub nad Moravou*

Oddíl kopané

Po letní přestávce byla opět zahájena fotbalová soutěž 2008-2009, které se účastní i naše fotbalové oddíly. Za zmínku za uplynulým ročníkem stojí umístění A mužstva, které obsadilo 3. místo s 49 body. V minulém čísle zpravodaje jsem se zmiňoval o kritickém stavu počtu trenérů u mládežnických kategorií. Tento stav nadále trvá a proto bych touto cestou chtěl poprosit všechny kdo by měl zájem nám s mládeží pomoci. Případní zájemci nám můžou nechat vzkaz v hospůdce na hřišti nebo oslovit jednotlivé činovníky oddílu kopané.

Náš fotbalový areál doznal v letošním roce již mnoho změn. Na budově, která slouží jako zázemí fotbalistů byla vyměněna okna a provedena oprava fasády s barevným nátěrem. Dokonči-

lo se dláždění v prostorách sezení před občerstvením a před šatnami, kde tímto vzniklo malé parkoviště pro osobní automobily. Tyto akce by nebylo možné provést bez finančního přispění Úřadu Městse Dub nad Moravou, kterému bychom chtěli touto cestou poděkovat.

Začátkem měsíce července nás nečekaně opustil dlouholetý funkcionář oddílu kopané pan Jaroslav Kroupa. Pan Kroupa aktivně pracoval v tělovýchovné jednotě až do roku 2004, tedy plných 55 let. Práce pana Kroupy je dodnes vidět na sportovištích a jeho ruce se podíleli na opravě sokolovny, na výstavbě šaten kopané, klubovny i hřiště. Pan Kroupa byl znám mezi dobrovolnými funkcionáři fotbalového hnutí v celém okrese. Za svoji

činnost byl oceněn vyznamenáním Českého svazu tělesné výchovy a také Okresním fotbalovým svazem.

Čest jeho památce !!!!

R. Kotulek

Skautská hlídka

Informace o činnosti 21. odd. DAKOTA a 10. odd. SEVERKA Dub nad Mor.

Navazuji na poslední vydání zpravodaje a seznámím čtenáře s hlavními akcemi.

- 25. 4. Jsme spojili dvě akce - ve skautské klubovně proběhla beseda o Africe a adopci dětí na dálku. Besedou nás provázela Eva Svobodová, která je současně i koordinátorkou „ADOPCE NA DÁLKU“, tudíž i námi adoptovaného chlapce ALIHO CAMARY, o kterého se již 4 roky staráme. Eva nám na besedě promítla film o afrických dětech a zodpověděla spoustu dotazů. Také ukázala ruční práce afrických dětí. Po besedě jsme se přesunuli k ohništi, kde bylo připraveno tradiční pálení čarodějnic a občerstvení.

- 29. 4. Přiletěli na brněnské letiště 4 kanadští roveři, vedeni našim dlouholetým přítelem IAINEM TAITEM, kteří se měli zúčastnit 2 akcí námi pořádaných. Týž den přijela i skupina 11 holandských roverů z BROWNSEA GROUP 66 ROTTERDAM. Obě skupiny se připojily k našemu oddílu, aby s námi vyrazily za dobrodružstvím.

- 1. - 4. 5. Naše skupina roverů, doplněna rovery z Kanady a Holandska vyráží směr Slovensko. Po ubytování v kempu v Červeném Kláštore jdeme obhlédnout cíl naší výpravy – sjezd řeky Dunajec, klikatící se ve skalních kaňonech Pieninského národního parku. Raftování na Dunajci bylo báječné, jen to chtělo více vody. Ačkoliv byly vrcholy Tater pokryté sněhem, bylo sucho. To však neubralo nic krásných zážitků ze sjíždění této řeky. Dále v programu byly výstupy na vrcholy Pienin Sokolicu a Tři koruny. Díky krásnému počasí jsme měli skvělé výhledy na okolní krajinu z výšek okolo 1 000 m. Celou vydařenou akci jsme zakončili návštěvou Spišského hradu. Tato mohutná zřícenina, kdysi slavného hradu, dominuje celé Spiši. Po návratu do Dubu jsme se rozloučili s holandskými rovery, kteří se vraceli domů. Kana-

dané zůstali, aby se mohli účastnit ještě naší tradiční akce „OBNOVA STARÉ VODY.“

- 8. - 11. 5. Stará Voda. Na obnovu Staré Vody přiletěli další 4 kanadští vedoucí. Celkem tedy 8 Kanadů se přidalo k našim 26 členům a vytvořili jsme tak nejpočetnější skupinu, která se této akce zúčastnila. Celkově pracovalo ten víkend 120 skautů. V sobotu večer se pak uskutečnil tradiční světelný průvod ke Královské studánce. Zde proběhlo slavnostní předání skautských vyznamenání zahraničním hostům. Dvěma kanadským vedoucím Brianu Wickovi a Gregu Lukemu a polskému vůdci Wieszkovi Janickému. Medaile díky se uděluje zahraničním skautům, kteří se zasloužili o propagaci naší země a prohlubování společných skautských aktivit. Pro mile překvapené hosty to byl pod nebem posetém hvězdami za svitu svící a loučí, velmi silný zážitek. Poté jsme se přesunuli do kostela sv. Anny a zde jsme si společně zazpívali při kytáře.

- 16. 5. Roveři, vedoucí a bývalí členové oddílu se sešli na promítání fotografií z akcí a svateb. Hlavně ti starší si mohli prohlédnout fotky z doby skoro před 20 lety, kdy začínali ve skautu. Zážitek umocňovala i velkoplošná projekce fotografií. Určitě budeme v těchto setkáních pokračovat.

- 23. - 24. 5. Skupina 6 našich roverů se zúčastnila II. ročníku velké terénní fantasy hry „SOUMLAK LOADERONU“, organizované olomouckými skauty. V lesích okolo Doloplas se sešlo na 250 hráčů. Naši roveři nečekaně tuto hru vyhráli a udělali radost sobě i ostatním členům oddílu.

- 25. 5. V neděli se naopak ti nejmladší členové oddílu – světlušky a vlčata, účastnili III. ročníku bitvy „HUSITÉ A KŘIŽÁCI“, která proběhla v okolí a na zřícenině Kartouzka u Dolan. 100 dětí, z toho 25

našich, ozbrojených štíty a papírovými koulemi, se vyřádilo jak při samotné bitvě, tak při různých soutěžích o drobné ceny. Ačkoliv byli naši „Prckové“ ve své kategorii nejmladší a nejmenší, vůbec se neztratili a statečně bojovali. Díky nádhernému počasí se tato akce vydařila.

- 13. - 15. 5. - 14 našich skautů a skautek se už tradičně účastnilo celonárodní skautské akce „Kapka“, při které skupiny skautů pracují na benzinových pumpách v Olomouci, kde umývají řidičům přední sklo na automobilech a jejich dobrovolné částky poté putují na účet Registru dárců kostní dřeně. Je to pro lidi postižené rakovinou kostní dřeně, že jim najdou vhodného dárce a tím se zvýší šance přežití. Letos se naši skauti společně s ostatními přičinili o částku 88. 818 Kč. Velmi si jich vážíme. Dělají dobré jméno nejen dubským skautům, ale i obci.

- 27. - 29. 6. Proběhlo stavění tábora na našem tábořišti v Lipové. Letos přibyla dvě nová, 7 m vysoká týpí.

- 29. 6. - 13. 7. Letní tábor a vyvrcholení 1. části dlouhodobé etapové hry „Pán prstenů“. Po zabydlení se brzy začalo tábořiště hemžit elfy, lidmi, trpaslíky, skřety a dalšími postavami tohoto fantasy příběhu. Užívali jsme si nádherného počasí v lesích Dražanské vrchoviny. Samozřejmě nemohla chybět ani indiánská sauna – INITIPI, prolézačky nad potokem, raftování a koupání na jezírku poblíž tábora. 6.7. odpoledne dorazila skupina 20 našich světlušek a vlčat. Měli jsme obavy, jak to ti špuntí zvládnou, ale mile nás překvapili. Společný týden našeho náročného táboření zvládli na jedničku. Je to velmi potěšující, neboť zrovna ten druhý týden tábora přicházely bouřky a deště. Všichni si vyzkoušeli a obeznámili se s chodem tábora, kde nás bylo celkem 50 osob. Všichni byli bezva, ale kloubouk dolů před našim nejmenším

skautíkem, kterým byl teprve tříletý Mareček „Delfínek Künstler. Stal se oblíbencem velkých i malých. Jen vždy večer, kdy se mu začalo stýskat (a nejenom mu, to i těm větším) se vzal do náruče pochovat a šlo se spát. Špageta dětem vždy večer u ohýnku v 9 m týpí, kde spali, řekla pohádku a hned se lépe usínalo. A tak předposlední večer, u velkého slavnostního slibového ohně si mohly děti složit svůj slib světlušek, vlčat, skautů a skautek. Pro ty starší se připravila roverská zkouška.

V sobotu 12.7., poslední den tábora, se vše schylovalo k rozhodující bitvě mezi Hobity, Elfy, Lidmi, Trpaslíky na jedné straně a nepřátelskou armádou Skřetů. Skřetové měli chvíli navrch, ale bitvu rozhodli lukostřelci a odvážní bojovníci, kteří se odvážně vrhali mezi skřetí hordy a nemilosrdně je kosili. Skřeti zatím museli odtáhnout s prázdnou. Bohužel v noci ze soboty na neděli přišel déšť a tak jsme museli v neděli tábor bourat mokrá. Byla to velká dřina a všem rodičům a známým kteří přijeli bourat a odvážet věci, patří velký dík.

19. 7. proběhl již 7. ročník indiánského dětského dne a večerního country bálu..

V tomto doslova tropickém dni si děti mohly vyzkoušet střelbu z luku, vzduchovky, hod sekerou, divokého

býka, jízdu na koni i jízdu na raftech po řece Moravě. Pro ty nejmenší

nám zapůjčila atrakce MŠ Dub nad Moravou a patří jí náš dík. Bylo připraveno bohaté občerstvení. Odpolední program provázelo country, folk seskupení ZÁSKOK, kdy se na podiu sešli 3 kytary, 3 banja, 1 basa, 2 foukací harmoniky. Večerní country bál ovládli Šediváci. Svým vystoupením se prezentovali členové oddílu Dakota a Severka. Děvčata předvedla své stepařské umění a kluci prvky sebeobran. Aby vše proběhlo, pokud možno bez velkých problémů, muselo se vynaložit dost velké úsilí. Proto všem organizátorům, rodičům, kamarádům a sponzorům co nejsrdečněji děkuji. Jedinou kaňkou na bezva akci byl fakt, že poprvé za 7 let, co tuto akci pořádáme, jsme byli okradeni. Nejde ani tak o hodnoty finanční, jako o to, že šlo o vzácný dar od indiánského kmene Mohawků.

10. – 24.8. Další poznávací cesta dubských skautů, tentokrát do Itá-

Indiánský dětský den u bolelouckého jezu

lie. Jedeme navštívit italské skauty, se kterými jsme se setkali vloni v Anglii – mají základnu v Paschieru Del Garda. Využili jsme jejich pozvání a tak 10.8. odpoledne vyrazil autobus na 4600km dlouhé putování. Ubytovali jsme se v klubovně skautů, odkud jsme vyráželi za poznáním. Peschiera leží na březích krásného jezera Del Garda. Jezero je 51km dlouhé, v nejširším místě 17 km široké, největší hloubka je 334 m. Jezero je obklopeno skalními masívy Dolomit. Modrá průzračně čistá voda doslova láká k okamžitému koupání. Připadáme si jako u moře. I vlny jsou tu vysoké, když zafouká vítr. Jen ta voda je sladká.. Hned další den prověřil naši fyzickou zdatnost. Odjeli jsme do krásného městečka na konci jezera – RIVA DEL GARDA. Přímo nad městem se tyčí 1300 m vysoká skalní stěna MONTE CIMO. Na samém vrcholu je vidět kříž (ti kdo tam vyšplhali, ale zjistili, že to není kříž, ale stožár ukotvený ocelovými lany a na něm italská vlajka. Ze spodu to ale vypadá jako kříž). Zdolat tuto stěnu bylo velmi lákavé, zvláště když na úpatí hory byla vidět ruina bývalého hradu a asi v první třetině výstupu, krásná bílá kaplička. Ze začátku byla cesta upravená až po kapličku, ale vedro a poměrně ostré stoupání zapříčinily, že se část výpravy rozhodla vrátit a větší část pokračovala dále. Za kaplí, odkud byl překrásný výhled na městečko i jezero (šlapalo se prakticky kolmou skalní stěnou)

Country bál v Bolelouci – vystoupení country stepu

však upravená cesta skončila a začala úzká stezka, místy se žebříky či ocelovými lany na přidržení. Výstup to byl náročný, ale sestup ještě horší. Po 7 hodinovém pochodu jsme se vraceli sice unavení, ale šťastní, že jsme to dokázali

- Další den jsme naplánovali odpočinkový výlet do blízkých Benátek. Naštěstí jsme po zaparkování najali pro celou výpravu vyhlídkovou loď, která nás zavezla přímo na náměstí Sv. Marka – dominantu Benátek. Vytvořily se skupinky a dali jsme si rozchod. Skoro všechny skupiny se vydaly k slavnému mostu Ponte Rialto na Grand Canále. Cestou jsme museli zdolat malé mosty nad kanály, kde se proháněly gondoly, plné bohatých turistů. Vždy, když už bylo nejhůř nás osvěžila vynikající a všude přítomná italská zmrzlina. Výlet se nám vydařil a když jsme nasedali na loď, která nás měla zavést zpět na parkoviště, v místech kde za Benátské republiky ve středověku odplouval Marco Polo pod dohledem symbolu Benátek = okřídleného lva na své objevné cesty okolo světa, měli jsme zvláštní, hrdý pocit, že i my vyrážíme za dobrodružstvím a poznáním této země.

Další den byl naplánován výlet do městečka Castelletto di Brenzone a odtud lanovkou na Monte Baldo. Tato na lanech zavěšená lanovka, která do kabiny pojme cca 40 lidí s vámi vyrazí na rychlou kolmo mířící cestu. Zážitek umocní tím, že se za jízdy otáčí! Máme tak vše jako na dlani. Po dojezdu na vrchol 2200 m se můžete kochat fantastickými výhledy na jezero a okolní skalní masívy. Fronta, vystátá na tuto lanovku, však stála za to. Následující den jsme si domluvili výlet na lodi okolo jezera. Ráno v 8 hod. jsme vyrazili na okružní jízdu. Výhodou bylo, že jsme mohli během dne kdekoliv vystoupit z naší lodi, prohlédnout si zajímavosti a pak nasednout na další loď a pokračovat dále. První zastávka byla v malebném městečku Garda, poté jsme navštívili městečka Torri del Benaco, Maderna zpět do Torri a do Pesciery. Další den jsme se koupali, jezdili na raftech a

potápěli u městečka Bardolino. Po návratu jsme se připravili na noční přejezd na další skautskou základnu v Braccianu, ležící cca 40 km od Říma. Hned ráno jsme se vypravili na prohlídku Říma. Začali jsme Koloseem (ve své době pojmulu na 50.000 diváků), minuli jsme Vítězný oblouk a prošli Forum Romanum - tedy střed antického Říma, míjíme monument 1. italského krále Victora Emanuela. Fotíme se u Pizza-del-Campidoquo se sochami Michelangela a jdeme ke slavným Španělským schodům. Unaveni prohlídkou se vracíme na naši základnu. Dalším dnem pokračujeme v prohlídce Říma. Tentokrát začínáme Vatikánem. Máme štěstí, neboť jsme tu brzy ráno, a ještě nejsou velké fronty. Vstupujeme do baziliky Sv. Petra - je to úchvatné dílo lidských rukou. Po prohlídce vystupujeme na kopuli chrámu, ze které byl krásný výhled na Řím. Po návštěvě Vatikánu směřují naše kroky okolo Andělského hradu na nábreží řeky Tibery, kde přecházíme Andělský most. Dalším cílem je starodávňý Pantheon, náměstí Pizza di Navona s kašnami a chrámem Sv. Anny. Po krátkém odpočinku pokračujeme k slavné fontáně Di Trevi. Podle pověsti každý, kdo otočen zády hodí přes rameňo do fontány minci, se sem někdy v životě ještě vrátí. Což jsme všichni udělali. Řím opravdu stojí za to navštívit a v klidu si to „věčné“ město vychutnat. Další den je odpočinkový. Jedeme se koupat ke Středozemnímu moři, které je od Bracciana 20 kilometrů. Přijíždíme do městečka Cerveteri a jdeme si najít místo na pláži. K dispozici je opět raft. Koupáme se a potápíme v osvěžujících vlnách, sbíráme mušličky. Naši kluci si s Italy domlouvají zápas v kopané. Na sluncem rozpálené pláži probíhá urputná fotbalová bitva. Zápas skončil nerozhodně a rozhodovaly penalty. V těch byli naši kluci lepší a strhli tak vítězství na naši stranu. Po návratu do Bracciana se večer na chvíli scházíme s italskými skauty. Táboří tu 3 oddíly z Říma, jeden z Forli a jeden z Bari. Čeká nás poslední a nejvzdálenější bod našeho puto-

vání. Neapolský záliv s dominantou okolí - činnou sopkou Vesuv, jejíž popel při obrovské erupci před 2000 lety pohřbil antické město Pompeje s 5000 obyvateli. Nejdříve jedeme na Vesuv. Už jen výjezd na vulkán po uzounkých cestách, s nádhernými výhledy na Neapol, byl silný zážitek. Od parkoviště pak stoupáme prašnou cestou ze sopečného popele ke kráteru. Na vrcholu kupujeme suvenýry. Dospěláci ochutnávají dobré červené víno ze svahu Vesuvu. Sjíždíme do Pompejí. Toto antické město zůstalo 2000 let zakonzervované pod 25 metrovým nánosů sopečného popele. Mohli jsme tak s úžasem procházet antickým městem s chrámy, atriiovými domy, divadly a velkou sportovní arénou. Silný zážitek byl u odlitků lidských postav. Těla se v horkém popelu prakticky vypařila, zůstala po nich jen dutá forma v popelu. Archeologové si toho při vykopávkách všimli a tyto dutiny napustili sádrou. Návštěvníci si tak mohou prohlédnout nešťastníky, kteří zde zahynuli. Některé odlitky jsou tak věrné, že ve tvářích rozeznáte děs ze smrti. Novodobé Pompeje si žijí svým rušným způsobem, v těsné blízkosti antického předka. Jen činný Vesuv na obzoru varuje, že se erupce může opakovat. Z noční Neapole se dáváme na 800 km dlouhý noční přejezd zpět do Peschier. Celý další den jen odpočíváme, koupeme se a chodíme po městečku. Následující den máme poslední výlet do překrásného historického městečka Sirmione. Leží na úzkém poloostrově vybíhajícím do jezera Del Garda. Uklízíme klubovnu a přesouváme se na parkoviště autobusů u jezera. Poslední fotky, loučení a vyrážíme domů. V neděli v ranních hodinách jsme dorazili domů. Jako vždy je pro zájemce připravena beseda.

Podzim ťuká na dveře a nám začíná další skautský rok. Nezbyvá než popřát, aby byl tak úspěšný jako ten předchozí.

Za 21. odd. Dakota

a 10. odd. Severka Dub nad Moravou

L. Vaňák

Putování po Itálii - návštěva Pompejí a sopky Vesuv

Výprava na Slovensko společně s kanadskými a holandskými skauty. Program: horské túry a rajtování na řece Dunajec

Naše tábořiště v Lipové

Internet na Obecním úřadě v Dubu nad Moravou

e-mail: obec@dubnadmoravou.cz

<http://www.dubnadmoravou.cz>

Vydává: Úřad městyse Dub nad Moravou se zastupitelstvem městyse

Rada: předseda F. Mrázek, **členové:** M. Šnajdrová, V. Faltus ml., Ing. P. Hanzlík, R. Kotulek, L. Vaňák, Mgr. M. Vystrčilová

Registrace: Okresní úřad Olomouc pod č. MKČR E 12628, ref. kultury

Grafická úprava a tisk: Vydavatelství Brázda, Břeclav (tel.: 518 367 450, 608 709 602)